

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det har givetvis været af tidnød, at fru Anni Svanholt kun nåede at svare på det ene spørgsmål omkring Danmarks Naturfredningsforening. Jeg vil sige, at Danmarks Naturfredningsforening kan jo sætte den proces i gang, og det kan jo tage et par år, inden den er afklaret. Det er det, der er problemet for den ejer, der ikke må gøre noget i den pågældende periode.

Derfor har jeg da som dommer i Naturklagenævnet været med til at give en række dispensationer netop i den mellemliggende periode, og vi har i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg adskillige gange haft problemet oppe med, at de meget lange fredningstider låser områderne, og det kan godt være, det er noget samfundsnyttigt, der bliver sat i stå, og det synes jeg er et problem.

Men det var § 3-områderne, jeg godt ville høre om. Hvordan SF forestiller sig et udspil, der gør, at vi forhindrer, at marsken bliver pløjet ned i øjeblikket, og at mange andre enge bliver ompløjet langt hyppigere, end ejeren ønsker det, for at være sikker på, at han ikke taber sin ret til at dyrke jorden. Det synes jeg er et problem, og det må også være et problem for SF.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Når fru Anni Svanholt fra talerstolen her siger, at Venstre vil sætte naturbeskyttelsen i stå, så må jeg bede fru Anni Svanholt komme med et eksempel. Giv mig et eksempel ud fra det, jeg har sagt, hvor vi vil sætte naturbeskyttelsen i stå.

Nej, tværtimod. Vi går bare ind for, at det skal være lokalt forankret; at det natursyn, vi skal have, skal være et lokalt engagement, og vi har jo stillet forslag her i salen bl.a. om vores enge, og hvem stemte imod? SF. Det var et forslag til at beskytte vores våde enge, hvor vi sammen med De Konservative gik ind for at få et bedre miljø. SF stemte imod.

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Selvfølger vil Venstre fortsat beskytte naturen, men vi vil ikke være med under de præmisser, hvor det skal foregå som tyveri ved højlys dag. Og jeg kunne godt tænke mig i den forbindelse at spørge fru Anni Svanholt, om hun, hvis en landmand får dømt eviggræs på 25 af sine 50 ha, mener, at han så ikke bør have en kompensations.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Til hr. Niels Langkilde med hensyn til § 3-områderne og beskyttelsen. Vi er naturligvis optaget af, at man sikrer den bedst mulige beskyttelse af de områder, og amterne har jo foretaget en registrering af § 3-områderne, så man faktisk godt ved noget om, hvad der er § 3-områder og ikke § 3-områder, og man kan sige, at hvis en landmand er i tvivl, så må den pågældende jo henvende sig til amtet og få at vide, hvordan det forholder sig. Og ellers ville det jo også være passende, at amtskommunerne informerede, hvis der bliver tale om behandling af sager, sådan at der ikke kan være nogen tvivl om det.

Men når hr. Jens Vibjerg siger, at Venstre ikke vil sætte naturbeskyttelsen i stå – altså af den debat, der har været i dag og den megen vægt, Venstre har lagt på, at man skal kunne omlægge, og vi kan næsten se de bølgede kornmarker dér i øjnene på Venstres ordfører, at det er det, man forestiller sig – er det jo altså ikke tilfældet, for det handler hele tiden om, hvad det var for en tilstand, der var før den 1. juli 1992, hvor denne her lov trådte i kraft. Og forholdene kan jo ikke være ændret – altså der må ikke optræde nogen form for naturforringelse i forhold til, hvad der var tilstanden, før loven trådte i kraft.

Jeg mener altså, at Venstre er langt ude på overdrevet her og er i fuld gang med at aflive den politik, man tidligere har stået for.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Vi er jo ikke rigtig kommet ind til benet endnu.

Fru Anni Svanholt taler om tilstanden før 1992, før loven, men det var jo netop ikke en stilstand. Der var jo dynamik i naturen også dengang. Den var ikke stillestående. Der var mange forskellige steder at tage udgangspunkt i, og dér er risikoen, hvis man lægger 5 luftfotografier frem i rap og siger, jamen der var dyrket jord de fire gange og ikke den femte gang. Vi har hermed bevist, at man kun omlægger hvert femte år på den mark, ellers så er det i strid med noget.

Ja, hvordan skal man få den håndgribelige baggrund for at træffe de afgørelser? Det er jo den mangel på retssikkerhed, som gør, at der er panik i landmændene, og vi mister nu hektar efter hektar af god eng, som kunne have været gode rensningsanlæg. Det vil jeg gerne have et svar på. Jeg synes, at SF, der dog i miljøpolitikken så mange gange har været fremsynede og